

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 21Sas/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100730
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bc. Marián Haladej
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:0923100730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudcom Mgr. Mariánom Haladejom, v právnej veci žalobcu: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., D. E. proti žalovanému: Sociálna poisťovňa- Generálny riaditeľ, Ústredie, ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, Slovenská republika, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 706 224 8743 0 zo dňa 30.10.2023, vo veci rozhodnutia o nároku na invalidný dôchodok a jemu predchádzajúceho administratívneho konania, takto

rozhodol:

I. Správnu žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou zo dňa 27.12.2023 doručenu Správne mu súdu v Košiciach dňa 27.12.2023 sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 706 224 8743 0 zo dňa 30.10.2023 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ alebo „žalované rozhodnutie“) a žiadal, aby správny súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného.

Administratívne konanie

2. Žalobca utrpel v apríli roku 2021 pracovný úraz, pri ktorom následkom pádu okna, ktoré pridržoval pravou hornou končatinou, došlo k pomliaždeniu hlavy, pravého ramena (bez prítomnosti traumatických zmien). Od úrazu žalobca mal bolesti v krčnej oblasti chrbtice, bolesti hlavy, bol liečený neurológom pre bolesti v oblasti krčnej chrbtice a drierkovej oblasti, preliečený pre vred žalúdka gastroenterológom.

3. Žiadosťou zo dňa 30.03.2023, ktorá bola doručená Sociálnej poisťovni dňa 11.04.2023, si žalobca požiadal o invalidný dôchodok a to odo dňa 20.02.2023. Podkladom k žiadosti bola lekárska správa na posúdenie invalidity zo dňa 30.03.2023, vypracovaná posudkovým lekárom, pričom pre posúdenie zdravotného stavu, boli predložené viaceré lekárske správy a to prepúšťacia správa z hospitalizácie z internej kliniky zo dňa 27.04.2022, lekárske správy z vyšetrení v neurologickej ambulancie, z neurochirurgických vyšetrení, gastroenterologického vyšetrenia, algeziologického vyšetrenia, fyziatrisko-rehabilitačného vyšetrenia, ortopedického vyšetrenia. Výsledkom posúdenia na základe podkladov zo zdravotnej dokumentácie, vyjadrení žalobcu a vyšetrenia posudkovým lekárom, bolo zistené, že žalobca sa nestal invalidným a to s poukazom na zdravotné postihnutie zaradené do kapitoly XV, oddiel E, položka 3, písm. b) prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), pričom miera funkčnej poruchy poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, bola stanovená na 35% (v rozsahu rozpätia 20 až 35%), pričom nedošlo k navýšeniu miery funkčnej poruchy maximálne o 10% o iné ochorenia odôvodňujúce jej navýšenie.

4. Sociálna poisťovňa, Ústredie vydala dňa 16.05.2023 rozhodnutie, ktorým zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok. Svoje rozhodnutie zdôvodnila tým že žalobca nespĺnil mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou osobou a to s poukazom na odborný posudok o invalidite zo dňa 30. 03. 2023.

5. Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 27.06.2023, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 30.06.2023 a to z dôvodu, že nebol správne posúdený zdravotný stav a miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, závery posudkového lekára považoval za nesprávne a nezohľadňujúce skutočný stav a žiadal o kontrolné posúdenie zdravotného stavu nezávislým lekárom.

6. V rámci odvolania žalobca doplnil viaceré lekárske správy a to neurologické vyšetrenie zo dňa 17.07.2023, psychiatrické vyšetrenie zo dňa 19.07.2023 so záverom depresívnej epizódy ťažkého stupňa bez psychiatrických príznakov, pričom v správe bolo konštatované, že žalobca doposiaľ nenavštevoval psychiatrickú ambulanciu, hematologické vyšetrenie zo dňa 18.07.2023 so záverom stredne ťažkej anémie nedostatku železa. V rámci odvolacieho konania bol vypracovaný ďalší odborný lekársky posudok posudkovým lekárom zo dňa 12.09.2023, v ktorom boli vyhodnotené jednotlivé lekárske správy z neurologických vyšetrení, ortopedických vyšetrení, neurochirurgického vyšetrenia, rehabilitačného vyšetrenia, algeziologického vyšetrenia, gastroenterologického vyšetrenia, hematologické vyšetrenia ako i psychiatrického vyšetrenia. Zo záveru odborného lekárskeho posudku vyplynulo, že rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo ochorenia poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou. Ďalšie choroby boli zistené lumboischialgia, impigement syndróm pravého ramena, vred žalúdka, depresívna epizóda ťažkého stupňa bez psychotických príznakov. Rozhodujúce ochorenie bolo určené v kapitole XV, oddiel E, položka 3, písm. b) podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s mierou funkčnej poruchy stanovenej v rozsahu 35%. Ostatné ochorenia posudkový lekár vyhodnotil ako nezávažné a nie podmieňujúce prípadné percentuálne navýšenie. Ochorenie depresívnej poruchy nemohol posudkový lekár vyhodnotiť vzhľadom na to, že žalobca začal navštevovať psychiatrickú ambulanciu iba od júla 2023, pričom zhodnotiť stav je možné až po uplynutí jedného roka liečby.

7. Žalovaný vydal žalované rozhodnutie dňa 30.10.2023, ktoré bolo preukázateľne doručené žalobcovi dňa 08.11.2023, v rámci ktorého bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 16.05.2023. Žalovaný v rámci rozhodnutia objasnil podmienky, za splnenia ktorých je možné považovať žalobcu za invalidného a to ak by pre dlhodobu nepriaznivú stav mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom tento pokles by musel trvať dlhšie ako 1 rok. Žalovaný poukázal na to, že určenie miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu vzhľadom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Takto určená miera funkčnej poruchy by bolo možné za rozhodujúce zdravotné postihnutie navýšiť najviac o 10 %, ak by závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňovala pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Žalovaný opätovne uviedol, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím bolo poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou, ktoré posudkový lekár sociálnej poisťovne zaradil do kapitoly XV - choroby podporného a pohybového aparátu, oddiel E - dorzopatie, deformujúca dorzopatie a spondylopatia, položky 3 degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, písmena b) - s miernym funkčným postihnutím s prejavmi nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku podľa prílohy číslo 4 zákona o sociálnom poistení. Miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť nebola navýšená o iné zdravotné postihnutie. Celkovo stanovená miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou bola stanovená na základe odborného lekárskeho posudku v rozsahu 35%. Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok bolo stanovenie invalidity, pričom tá musí byť stanovená o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom túto podmienku podľa žalovaného žalobca nespĺnil a to na podklade dôkazov zistených v administratívnej spise. Poukázal na to, že posúdenie zdravotného stavu na základe odborného lekárskeho posúdenia vykonané aj v rámci odvolacieho konania posudkovým lekárom, stav veci bol zistený úplne, dostatočne podložený odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, bez nejasností a vnútorných rozporov, pričom v záveroch sa oba posudky zhodovali. Z uvedených dôvodov žalobca považoval rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie za správne a zákonné a odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné.

Konanie pred správnym súdom

8. Žalobca proti žalovanému rozhodnutiu podal správnu žalobu zo dňa 27.12.2023, ktorá bola doručená Správnomu súdu v Košiciach dňa 27.12.2023. V podanej správnej žalobe žalobca uviedol že od úrazu, ktorý sa stal v roku 2021, došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu a poklese vykonávať zárobkovú činnosť a ostal bez príjmu. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že posudkovým lekárom bola hodnotená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 35%, s čím nesúhlasil. K žalobe predložil žalobca ďalšie lekárske správy, aby mohol preukázať svoje tvrdenia a žiadal rozhodnutie zrušiť. K žalobe predložil okrem žalovaného rozhodnutia, odborný lekársky posudok zo dňa 12.09.2023, lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, výpis z evidencie pracovných úrazov Univerzity Pavla Jozefa Šafárika, lekársku správu z neurologického vyšetrenia zo dňa 27.11.2023, lekársku správu z hematologickej ambulancie zo dňa 19.12.2023, správu z bioptického vyšetrenia zo dňa 03.10.2023, prepúšťaciu správu z gynekologicko-pôrodnického oddelenia zo dňa 23.09.2023.

9. Žalovaný sa k podanej žalobe podaním zo dňa 31.01.2024, ktoré bolo doručené správnomu súdu dňa 01.02.2024 vyjadril tak, že žalobu považoval za nedôvodnú, navrhol ju zamietnuť. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa odborného posudku o invalidite vypracovaný posudkovým lekárom, ktorý tvoril podklad na rozhodnutie, bolo zistené, že žalobca nebol invalidný, pretože dlhodobo nemal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou osobou. Poukázal na to, že miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola posudkovým lekárom stanovená na 35%. Zdravotné postihnutie, ktoré mal žalobca, bolo klasifikované ako poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou a podľa prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, v oddiele E, položka 3, písm. b) je určená mieru schopnosti v percentuálnom rozpätí 20 až 35%. Posudkový lekár nezvýšil mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť za iné zdravotné postihnutie. Lekársky posudok považoval za presvedčivý, úplný a zdôvodnený, ďalšie lekárske správy, ktoré boli predložené k správnej žalobe, boli predložené až po vydaní rozhodnutia, teda až po vydaní rozhodnutia orgánu verejnej správy. Poukázal na to, že správny súd posudzuje stav rozhodujúci v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

10. Žalobca svojim vyjadrením zo dňa 11.03.2024, ktoré bolo doručené správnomu súdu dňa 11.03.2024 uviedol, že s rozhodnutím žalovaného v celom rozsahu nesúhlasil, poukazoval na to, že nesúhlasil so skutočnosťou, že posudkový lekár v rámci odvolacieho konania posúdil zdravotný stav žalobcu v jeho neprítomnosti. Opätovne uviedol, že stav, ktorý má je trvalý, obmedzujúci pri bežných činnostiach, pri bežných činnosti má veľké bolesti a tieto stavy sú veľmi vyčerpávajúce. Pretrváva típnutie rúk, i bolesti v krčnej oblasti, típnutie prstov, závraty má na temene hlavy spojené so sťahovaním pravej strany tváre s privieraním pravého oka a sťahovaniu úst. Žalobca poukázal, že obdržal zo sociálnej poisťovne rozhodnutie o nároku na náhradu spoločenského uplatnenia, kde nález, ktorý je prílohou tohto rozhodnutia potvrdzuje dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a je toho názoru, že spĺňa nároky na priznanie invalidného dôchodku. Prílohou k vyjadrenia bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice o skutočnosti, že má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu. Z obsahu rozhodnutia, bolo zrejme bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 870 bodov, so záverom syndrómu zmrznutého ramena a típnutia prstov pravej hornej končatiny. Prílohou bolo taktiež lekárska správa z neurologického vyšetrenia.

11. Vyjadrenie žalobcu zo dňa 11.03.2024 bolo spolu s výzvou na podanie vyjadrenia (podanie dupliky) zo dňa 19.03.2024 preukázateľne doručené žalovanému dňa 19.03.2024, pričom žalovaný sa v lehote stanovenej správnym súdom ani po jej márnom uplynutí už ďalej nevyjadril (nepodal dupliku)

12. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 11.11.2024. Žalobca zotrval na podanej žalobe, uviedol, že od úrazu má ďalšie zdravotné ťažkosti, problémy s bežným fungovaním a stav sa zhoršuje a na pojednávaní predložil lekárske správy z neurologickej ambulancie zo dňa 23.10.2024. S uvedenými správami bol oboznámený žalovaný, ktorý zotrval na svojich vyjadreniach a poukazoval na to, že pre rozhodnutie vo veci, je podstatný stav v čase vydania rozhodnutia

Relevantné právne predpisy

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Výnimky z tohto všeobecného pravidla sú vymedzené v § 134 ods. 2 SSP, pričom medzi tieto výnimky patrí aj správna žaloba v sociálnych veciach podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, ak je žalobcom fyzická osoba.

15. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

16. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/, ods. 2, ods. 3 SSP

(1) Sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne. (2) V konaní podľa tejto hlavy správny súd zohľadňuje špecifické potreby vychádzajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia účastníka konania - fyzickej osoby a poskytuje jej poučenie o jej procesných právach a povinnostiach.

(3) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

17. Podľa § 202 ods. 2 SSP správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne. Ak je žalobcom právnická osoba, správna žaloba musí obsahovať všetky náležitosti uvedené v odseku 1 a § 182 ods. 1.

18. Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálneho poistenia poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

19. Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

20. Podľa § 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

21. Podľa § 71 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe: a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

22. Podľa § 71 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

23. Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

24. Podľa § 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení, mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav.

25. Podľa § 153 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom poistení lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zahŕňa posudzovanie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

26. Podľa § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

27. Podľa prílohy č. 4 k Zákonom o sociálnom poistení Kapitola XV. Choroby podporného a pohybového aparátu, oddiel E - dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, položka 3.- degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách písm. b) - s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, (napr. syndróm cervikokraniálny, cervikobrachiálny, lumbálny, lumbosakrálny a syndróm sakroiliakálneho sklbenia blokády stavcov), slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku, s ohľadom na pracovné zaradenie, je miera poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 20-35 %.

28. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Právny názor správneho súdu

29. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd v konaniach o žalobách v sociálnych veciach, po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou, včas, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového) nielen v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP. Správny súd posúdil obsah žaloby fyzickej osoby neformálne (§ 202 ods. 2 SSP) a v nadväznosti na jej dôvody a na požiadavky zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia zameral predovšetkým na posúdenie, či toto bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, či vychádza zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a či je jeho výrok dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

30. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úloha súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda v tom, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia (napríklad rozsudok NS SR sp. zn. 2Sžo/32/2014 z 28.09.2015).

31. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok. Žalobca namietal predovšetkým nesprávne ohodnotenie miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, žalovaný nezobral pri posudzovaní nároku žalobcom predložené lekárske správy a poukázal, že ma dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav spôsobený pracovným úrazom. Žalobca mal za to, že vzhľadom na predložené lekárske správy mal byť uznaný za invalidného.

32. Predpokladom pre priznanie nároku na invalidný dôchodok je kumulatívne splnenie podmienok stanovených zákonom (§ 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení). Jednou z týchto podmienok je, aby sa poistenec (fyzická osoba) stal invalidným, pričom poistenec je podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení invalidným, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera tohto poklesu je uvedená v prílohe č. 4 k Zákonom o sociálnom poistení a je uvedená v percentuálnom vyjadrení. V preskúmanom prípade bola žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok zamietnutá s odôvodnením, že podľa posudkových lekárov žalobca nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá

pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Odbornými posudkami posudkových lekárov, ako aj na podklade dostupných žalobcom v administratívnom konaní predložených lekárskejších správ, nálezov a vyšetrení, teda postupom súladným s § 71 ods. 4 zákona o sociálnom poistení, bolo u žalobcu opakovane zistené, že žalobca nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, pretože pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. U žalobcu bola zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou v rozsahu 35%.

33. Percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobcu bola stanovená po posúdení jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi, pričom posudkový lekár v konaní pred sociálnou poisťovňou, ústredie tak i posudkový lekár v konaní pred žalovaným zhodne zistili mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 35%. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo stanovené: degeneratívne zmeny na chrbtici podľa prílohy č. 4 Zákona o sociálnom poistení, Kapitoly XV. - Choroby podporného a pohybového aparátu, oddielu E - dorzopatia, deformujúca dorzopatia a spondylopatia, položka 3 - degeneratívne zmeny na chrbtice a medzistavcových platničkách, písmeno b) - s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom úseku (v rozpätí 20-35 %), pričom za iné zdravotné postihnutia nebola u žalobcu zvýšená percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Zároveň zo strany posudkových lekárov bola zhodne stanovená horná hranica miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, teda príslušná klasifikácia neumožňovala v zmysle zákona stanoviť vyššiu mieru, než tá čo bola určená.

34. V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o dávkach sociálneho poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku, je nevyhnutnou požiadavkou dôsledné objasnenie zdravotného stavu žiadateľa o dávku z hľadiska zachovania miery jeho pracovnej spôsobilosti. Zákon o sociálnom poistení v § 71 ods. 3 upravuje postup pri posudzovaní (pri určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť). Orgán verejnej správy dokazovanie vykonáva podľa § 196 zákona o sociálnom poistení, pričom jedným z dôkazov sú aj odborné posudky vydané posudkovými lekármi sociálneho poistenia príslušných organizačných zložiek Sociálnej poisťovne vyhotovené v rámci výkonu lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorá zahŕňa aj posudzovanie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Lekárska posudková činnosť je v zmysle Zákona o sociálnom poistení zverená posudkovým lekárom organizačných zložiek Sociálnej poisťovne. Správne súdy v rámci rozhodovania v správnom súdnictve nemajú oprávnenie ani na to, aby vyslovovali odborný záver o tom, či v prípade žalobcu (žadateľa) ide o osobu invalidnú, ani nevyslovujú odborný záver ohľadom medicínskych otázok. Posudzujú len to, či posudky posudkových lekárov ako podklad rozhodnutia o nároku o invalidný dôchodok sú úplné, objektívne, logické a presvedčivé, a či ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení (rozsudok NS SR sp. zn. 9Sžo/16/2014 zo dňa 28.10.2015). Rovnako to uviedol opakovane aj NSS SR v rozsudku sp.zn. 6Ssk/149/2023 zo dňa 30. 07. 2024 cit. : „V tejto súvislosti najvyšší správny súd konštatuje, že posudzovanie zdravotného stavu fyzickej osoby a tým aj súvisiaceho zostatkového pracovného potenciálu je vecou výlučne odbornou - medicínskou, na ktoré súd nemá potrebné odborné znalosti. Vo veciach dôchodkového poistenia zdravotný stav a pracovnú schopnosť občanov posudzuje Sociálna poisťovňa vo forme lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia (§ 153 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 153 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z.) s tým, že konkrétne túto činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (§ 153 ods. 5 menovaného zákona). Výsledkom posudkovej činnosti je záver posudkového lekára o tom, či konkrétna fyzická osoba je, alebo nie je invalidná s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s tým, že táto miera poklesu sa určuje v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Závery posudkového lekára sú zachytené v lekárskej správe, súčasťou ktorej je odborný lekárskejší posudok vrátane jeho odôvodnenia, v ktorom posudkový lekár objasňuje a odôvodňuje všetky skutočnosti, na základe ktorých pristúpil k prijatiu konkrétneho záveru. Tento posudok je teda v konaní pred správnym súdom kľúčovým dôkazom, na ktorý je súd (vzhľadom na absenciu odbornej - medicínskej erudovanosti) odkázaný, a preto je nutné klásť dôraz na jeho jednoznačnosť, úplnosť, určitosť a presvedčivosť.“ Rovnako konajúci správny orgán nemôže označiť posudok ako nesprávny a nahradiť ho vlastným posúdením, skutočnosťou z odbornej stránky. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa

vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami je spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. (Napríklad Rozsudok NSS SR 6Ssk/15/2022 zo dňa 10.05.2023).

35. Správny súd konštatuje, že posudkový lekár žalovaného vyhodnotil, že u žalobcu nie je daný dôvod na navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tak ako to požaduje žalobca. Správny súd ďalej zdôrazňuje, že nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidity, musí rovnako ako žalovaná vychádzať z lekárskych posudkov, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o zvýšenie invalidného dôchodku. V záveroch tohto posudku neboli zistené žiadne obsahové (vnútorné) rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvod pochybovať. Správny súd dospel k záveru, že u žalobcu za tohto stavu neboli splnené podmienky pre navýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť založenej na prípadnej zmene rozhodujúceho zdravotného postihnutia. Má za to, že posudkový lekár žalovanej sa v dostatočnom rozsahu vyrovnal so všetkými relevantnými skutočnosťami, z obsahu posudku je zrejmé jeho úvaha, na základe ktorej dospel k určeniu rozhodujúceho zdravotného postihnutia a k nemu prislúchajúcej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

36. Správny súd uvádza, že predpokladom preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného je, aby toto rozhodnutie bolo riadne odôvodnené tak, aby z neho bolo zrejmé, aké skutkové zistenia boli rozhodné pre vydanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, z ktorých dôkazov boli podstatné skutočnosti zistené, ako boli vyhodnotené a ako boli právne posúdené. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy je v medziach rozsahu a dôvodov podanej správnej žaloby a pri žalobách v sociálnych veciach aj širšie posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových pokladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovali zákonom predpísané náležitosti, teda či boli vydané v súlade s hmotnoprávnymi i procesnoprávnymi predpismi. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Zákonnosť rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánov verejnej správy predchádzajúceho jeho vydaniu. Úlohou správneho súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov správy, ale preskúmavať zákonnosť rozhodnutí orgánu verejnej správy, teda posúdiť, či orgány verejnej správy splnili povinnosti stanovené zákonom (napr. R 60/2000). Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na odborné aspekty v medicínskej oblasti, resp. problematiky vyplývajúcej z lekárskych správ a posudkov, ktoré boli rozhodujúce pre skutkové zistenia a skutkové i právne posúdenie veci konajúcimi orgánmi verejnej správy, správny súd nebol oprávnený v preskúmanom prípade prehodnocovať zdravotný stav žalobcu a sám tak určovať jeho rozhodujúce zdravotné postihnutie, resp. posudzovať jeho zdravotný stav a prípadné komplikácie vyplývajúce z jeho rozhodujúceho ochorenia. Preto správny súd skúmal najmä to, či sú závery žalovaného vyjadrené v napadnutom rozhodnutí logické a zrozumiteľné, či neodporujú skutkovým zisteniam, podkladom rozhodnutia a platnej právnej úprave a tiež, či sú náležite odôvodnené.

37. Z § 195 ods. 1, 2 Zákona o sociálnom poistení súčasne vyplýva pre organizačnú zložku Sociálnej poisťovne povinnosť postupovať pred vydaním rozhodnutia tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci a na ten účel je povinná obstaráť si potrebné podklady na rozhodnutie. Týmito podkladmi sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy a čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti. Z § 218 ods. 1 cit. zákona vyplýva pre odvolací orgán povinnosť preskúmať napadnuté rozhodnutie (prvostupňového orgánu verejnej správy) v celom rozsahu a ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplniť, prípadne zistené nedostatky odstrániť. Správny súd zistil, že tak prvostupňový orgán verejnej správy, ako aj žalovaný sa vyššie uvedenými ustanoveniami Zákona o sociálnom poistení riadili, lekárska posudková činnosť bola vykonaná v súlade s ustanoveniami Zákona o sociálnom poistení, odborné lekárske posudky obsahujú všetky relevantné skutočnosti, je z nich zrejmé, z ktorých lekárskych správ posudkoví lekári vychádzali pri posudzovaní zdravotného stavu žalobcu, aké závery zo žalobcom predložených lekárskych správ vyplynuli vo vzťahu k určeniu rozhodujúceho zdravotného postihnutia, jeho zaradenia podľa prílohy č. 4 Zákona o sociálnom poistení, od ktorého sa odvíja určenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tieto závery boli dostatočne odôvodnené, vrátane

uvedenia dôvodov, pre ktoré nebola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za ostatné zistené postihnutia zvýšená postupom podľa § 71 ods. 8 Zákona o sociálnom poistení. Odborné posudky obsahujú jednoznačný záver o tom, že žalobca nie je invalidný. Po vykonaní prieskumu správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je náležite odôvodnené v súlade s § 209 Zákona o sociálnom poistení.

38. Žalobca predložil pomerne veľké množstvo lekárskeho správ a nálezov, bol počas celého konania aktívny a preukazoval objektívne zmenu bežnom spôsobe života, ktorá nastala po pracovnom úraze. Žalovaný sa v podstatnom rozsahu vysporiadal s námietkami žalobcu, pred rozhodnutím sa pokúsil náležite zistiť skutkový stav a vykonal opakovaný odborný lekársky posudok posudkovým lekárom, kde opätovne prehodnotil zdravotný stav žalobcu pričom výsledok tohto posudku korešpondoval s posudkom, ktorý bol vyhotovený pred správnym orgánom prvého stupňa, oba posudky spolu korešpondovali, nevykazovali rozdiely a odkazujú na rovnaké závery. V rámci posudku sa posudkový lekár vysporiadal aj s lekárskeho správami, ktoré boli predložené žalobcom v rámci odvolacieho konania .

39. Je nepochybné, že žalobcovi sa po pracovnom úraze, výrazne zmenil život, nastali výrazné obmedzenia, ako aj došlo k poruche zdravia, ktoré ktorá z doposiaľ vykonaných dôkazov, je zrejme nezvratná. Systém sociálneho zabezpečenia je založený na objektívnom princípe posúdenia toho, ktorého stavu, odborne spôsobilou osobou a to posudkovým lekárom a na podklade sociálneho posudku, s využitím, čo najviac dostupných informácií o posudzovanom subjekte. Princíp objektívnosti je nevyhnutný najmä preto, aby štát napomáhal v rámci svojej sociálnej politiky, kompenzovať dôsledky nepriaznivého zdravotného stavu. Systém sociálnej politiky je nastavený tak, aby pri limitovanom rozpočte, dokázal objektívne, na základe vopred stanovených kritérií (stanovených na základe zákona), poskytnúť kompenzáciu, objektívne, transparentne, účinne a rýchlo.

40. Pomoc štátu v rámci uplatňovania sociálnej politiky pri vzniku takýchto udalostí, za ktoré žalobca nemohol, nemohol ovplyvniť vznik pracovného úrazu, je realizovaný prostredníctvom viacerých nástrojov. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok v rámci nárokov za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, rovnako si uplatnil nárok aj v rámci zákona o sociálnom poistení a to žiadosťou o priznanie invalidného dôchodku. V čase rozhodovania žalovaného, z listinných podkladov obsiahnutých v súdnom spise a objektívne zistených skutočností vyplýva, že žalobcovi nevznikol nárok na vznik na priznanie invalidného dôchodku a to z toho dôvodu, že miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní s fyzickou osobou bola stanovená na hodnotu 35 %, pričom zákonodarca požaduje, aby táto bola stanovená minimálne v rozsahu 40%. Uvedené rozhodnutie však neznamená, že žalobcovi nemôže byť budúcnosti priznaný nárok na invalidný dôchodok, ak dôjde k zmene skutočností rozhodujúcich pre jeho určenie, napríklad opätovné prehodnotenie zdravotného stavu vo vzťahu k poruche zdravia spočívajúcej v zistenej depresívnej poruche, na ktorú sa žalobca začal liečiť v rámci odvolacieho konania a, ktoré nemohlo byť objektívnym spôsobom zahrnuté do hodnotenia, nakoľko aj s poukazom na ustanovenie § 71 zákona o sociálnom poistení a poznatkov lekárskej, v tom čase nemalo dlhodobý charakter, pretože žalobca sa neliečil na uvedené ochorenie viac ako 1 rok. Zákonodarca stanovil práve povinnosť pre posúdenie toho, ktorého ochorenia podmienku, aby ochorenie trvalo minimálne 1 rok a to z toho dôvodu, aby počas toho obdobia sa z hľadiska poznatkov lekárskej vedy, medicínskymi prostriedkami lekári pokúšali odstrániť, respektíve zmierniť dôsledky ochorenia, prípadne o zvrátiť a ak to nie je možné, až následne posúdiť aký vplyv môže mať to, ktoré ochorenie na zníženie miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť a vplyv aj na bežný život.

41. Správne mu súdej nešla pozornosti skutočnosť že v rámci odvolacieho konania sa žalovaný odkazom na odborný lekárskeho posudok vyjadril k lekárskej správe z psychiatickej ambulancie, v ktorej bola diagnostikovaná depresívna porucha, ktorú mohol posudzovať posudkový lekár z posudkového hľadiska, až uplynutím jedného roka, teda až uplynutím jedného roka liečenia, by eventuálne bolo možné konštatovať, či toto ochorenie má dlhodobý charakter a mohlo by byť spôsobilé ovplyvniť mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť. V porovnaní s fyzickou osobou, jednak z pohľadu na skutočnosť, že podľa poznatkov lekárskej vedy toto ochorenie musí trvať dlhšie ako 1 rok, rovnaká povinnosť je zakotvená aj v zákone. Správny súd v tomto ohľade videl nedostatočné zdôvodnenie v rámci žalovaného rozhodnutia, kedy dostatočným spôsobom neozrejmil žalobcovi, prečo uvedené lekárskeho správy nezohľadnil, prípadne mu nevysvetlil, kedy eventuálne by mohol uvedené lekárskeho správy zohľadniť. Uvedený nedostatok však nemal vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Je zrejme, že z

predložených lekárskejších správ, ako aj z posudku vyplynulo, že žalobcovi sa po úraze výrazne zhoršil zdravotný stav a komfort života, je potrebné vždy preto náležite a dôsledne ozrejmiť žalobcovi, ktoré dôkazy v rámci procesu posudzovania vyhodnotil ako relevantné a ktoré nie.

42. Správny súd podľa § 203 ods. 2 SSP vzhľadom ku skutočnosti, že sa jednalo o správnu žalobu fyzickej osoby nebol viazaný žalobnými bodmi a posudzoval žalobu komplexne.

43. Podľa § 119 SSP v znení účinnom v rozhodnom čase správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

44. Z uvedených dôvodov správny súd považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie a postup, ktorý predchádzal, za správne, súladné s príslušnými právnymi predpismi, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

45. Podľa § 163 SSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

46. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

47. O náhrade trov konania medzi žalobcami a žalovaným rozhodol správny súd podľa §168 SSP, pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech, avšak keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, úhradu ktorých by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal. Žalovaný v rámci konania vykonával činnosti, ktoré predstavujú bežnú agendu zamestnancov žalovaného a súvisí s jeho rozhodovacou činnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozsudku. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 1 a 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).